

Premiranje bikov v Kozjem bilo je 20. avgusta t. l. in so prignali 24 živinčet. Vsem je sedaj priznana licencija. Darila prejeli so Jožef Špan v Golobinjaku (12 fl.), Jan. Geršak v Dekmarci (12 fl.), Jožef Skrbec v Kozjem, (10 fl.), Jož. Tržan v Zagorji (10 fl.), Fr. Reberšak v Beračah (7 fl.), Val. Skurbi v Zagorji (6 fl.), Jan. Stadler pri sv. Petru (5 fl.), Fr. Kunej pri sv. Petru (5 fl.), Jožef Gubenšek v Brenskem rebu (5 fl.) Celi okraj kozjanski ima sedaj 28 licenciranih bikov, kar znači lep napredek.

Konje premirali so v Mariboru 10. sept. t. l. Najlepših kobil so prignali iz ormoškega okraja. Ker pa ta kraj ne spada v mariborski konjerejski okoliš, zato niso mogli tekmovali za nastavljene premije. Toda bogati vitez Geiza plem. Wachtler dal je 10 konjerejcem ormožkim razdeliti vsakemu 5 fl.

Premije za kobile z žrebeti so prejeli: Fr. Koper, Vogrin, iz ptujskega okraja 40 fl., St. Jurko, iz Gornje Polskave 25 fl., A. Badl v Mariboru 20 fl., I. Novak v Bohovi 20 fl., Fr. Bothe v Račah 20 fl., K. Hrastnik v Sp. Polskavi 20 fl., St. Srnko v Račah 15 fl., Jur Zelenik v Šetarjevi 15 fl., M. Sušec v Hotinji vesi 15 fl., J. Laufer v Cerkovcah 15 fl., St. Pungartnik v Hotinji vesi 15 fl., J. Mulec v Lazah 15 fl., Mat. Flakus v Bohovi 15 fl., Jož. Lešnik v Žerijavcah 10 fl., Fr. Janšič na Pesnici 10 fl., Janez Fluher pri sv. Jakobu 10 fl., Sim. Vraz ori sv. Janži 10 fl., Tom. Kranjc v spod. Voličini 10 fl.

Za mlade konje prejeli so darove: Pauer v Hrastovci 20 fl., Lininger v Mariboru 15 fl., A. Dobič v Bohovi 15 fl., Fr. Pivec v G. Polskavi 15 fl., Mat. Lešnik v Spod. Voličini, Fr. Obrecht pri sv. Janži 15 fl., G. Berglez v Račah 10 fl., Fr. Janšič na Pesnici 10 fl., J. Jurčič v Hočah 10 fl., Jan. Grahar na Hajdini 10 fl., Huber v Mahrenbergu in F. Kranjc v Spod. Voličini dobila sta priznalno diplomu za licencirane žrebce.

Sejmi. 22. Žavec (hmelj), 24. sept. Ernauž, sv. Juri na južnej železnici, sv. Martin pri Slov. Gradci, Remšnik, Slov. Bistrici, 25. sept. sv. Trojica v Slov. goricah, 26. sept. Žavec (hmelj), 28. sept. Cmerek, 29. sept. Vransko, Mahrenberg, sv. Lorenc na Dravskem polju, Šoštanj, Veržej, Žavec (hmelj).

Dopisi.

Iz Sromelj. (Vinorejcem) je g. Hanzel nekaj govoril o trtni uši pa ga niso razumeli, ker je le nemški razlagal. Pravil je tudi, da trtne uši niso kos uničiti, le zabraniti še morejo, da se hitro ne razširi; zoper uš še niso našli nobenega pomočka. Tudi g. Šnidersič, de-

želni poslanec, je prerokoval: preden mine nekaj let, pa bo trtna uš v brežiškem okraju zatrla vse vinograde. Na to so ljudje rekali: no, čemu pa tedaj denarje trošimo, če nič ne pomaga, naj se raje vse pri miru pusti. Potem se zbere več mož 9. julija t. l. in zabrani vstop v vinograde tistim, ki so trtno uš iskali. Okr. glavar naroči županu v Sromljah, naj pride v Okljukovo goro, kder bo komisija iskala trtno uš. Tje pride staro in mlado, zvečinoma iz radovednosti. Ženske in otroci so hoteli videti trtno uš. Komisija pride s 6 žandarji. Ko pa vidi množico prihajati, takoj pobegne. Žandarji se sprejo z ljudmi, ki hočejo zvedeti, kde je komisija; ljudstvo hoče naprej, žandarji mu zastavijo pot; nek neumnež požene v tem hipu kamen in žandar ustrelil 60letnega Lapuha in rani dva druga, ljudje razbežijo. Žandarji poberejo palice, na katere so se starci upirali. Pozneje pride 200 vojakov krotit „revolucije.“ In naposled odženejo 11 posestnikov v ječo.

Od sv. Krištofa pri Laškem. („Celjska vahterca“) in jeni Laški pisuni čestokrat po naši občini udrihajo, čeravno bi pred lastnim pragom dosta imeli pometati. Nedavno bil je v Rečici ubit J. St. Ni bilo ga kaj prida. Zapil je ves zaslužek, ljubosumnost pa ga je storila morivca. V torek 4. t. m. zvečer so ga ubili, sredo prinesli v našo mrtvašnico, sodnijska komisija pa je še le v petek popoldne prišla. Stalnega pogrebca res nimamo pa do sedaj bil je še vsak mrtvec pokopan. Zato se tudi Laškim nemškutarjem ni treba bati, da bi kateri pri nas pod milim nebom segnjil, če bi v naši občini dušo spustil. Pes pa tukaj tace tje moli, da bi našo občino pisuni v „vahterci“ čedalje huje ogrdili in ločitev nekaterih posestev od nas dognali, kar pa se ne zgodi kmalu. Vodstvo tukajšnjih toplic se čestokrat pritožuje o ponočnih nemirih. Toda kdo je kriv? Laški fantalini „lehrpobi“, ki časih do 2. 3. ure popoldne v topliskem gaju razsajajo in ljudi iz spanja vzbujajo, zlasti ob sobotah in nedeljah. Naši ljudje nikomur mir ne kalijo.

Iz Ptuja. (Nekaj važnega o volitvah v okrajni zastop). Mnogo kmetov je še, kateri plačujejo na leto 60 fl. gruntne dače, vendar pa nimajo pravice voliti, ker v katastru t. j. v dačnih knjigah še niso prepisani. Nekateri se celo tega prepisa bojijo, ker mislijo, da bi se jim znala naložiti še kaka nova dača. Stvar pa ni taka. Vsak naj gleda, da se prepisanje zgodi o pravem časi, ker s tem ima red in potem se mu ni treba bati, da bi ga čez nekaj let terjal sosed ali pa še tožil, zaradi dače, katero je on namesto njega plačeval. Drugače pa se zna zgoditi, da bode sosed prepis tirjal in vršitev davka ali pa dotični grunt. Naši kmetje naj si vzamejo meščane v izgled, kateri prav dobro skrbje, da so vsi prepisani

in se na ta način ne krati nikomur volilna pravica. Zakaj bi tedaj kmet samo za to plačeval da bi napuhjeni nemškutarski meščan njemu gospodaril in mu zapovedoval? Vsak naj si bodi svoj gospod. Ne držimo križem rok! Iz skupine mest in trgov se bode volilo najbrže 10 odbornikov, in sicer voli Ptuj 8 Gora pa 2. Ptuj voli kakor znano same zagrizene nemčurje, Gora pa je zadnjokrat volila dva prav poštena moža in sta se vedno držala naše stranke ali kakor jo nemčurji imenujejo „bauernpartei“ t. j. „kmečka stranka“. Mi smo pa na našo kmečko stranko prav ponosni. Tudi mej velikimi trgovci je samo jeden naš in to je gosp. And. Jurca. Ostaja nam tedaj le še skupina kmečkih občin. Ptujski okraj šteje 77 občin. Občino zastopajo predstojniki. Voli tedaj iz vsake občine nje predstojnik in občinski odbor voli še jednega volilnega moža, pa ni da bi moral biti odbornik ampak biti mora samo volilec v občini, na kar opozarjam osobito duhovščino in učitelje. V sledečih občinah našega okraja pa se izvolita dva volilna moža: Pri sv. Andraži v slov. Goricah, sv. Janži na Dravskem polju, Karčevini, sv. Lorenci na D. polju, Majšpergu, Slovenji vesi, Vurbergu in Cirkovcah. V tej skupini je zmaga gotovo naša, ako složno delujemo in ako vsak svojo dolžnost tudi stori. — Prva naša dolžnost bodi, da vsak reklamira ali pa po kacem drugem reklamirati da svojo volilno pravico, ako v imeniku ni kot volilec vpisan. Da nam je treba vse žile napeti, ako hočemo, da je zmaga naša svedoči volilni red, kateri je nam nepravičen in kar bode demo prihodnjič s številkami dokazovali.

(Konec prihodnjič.)

Iz Hajdine. (Spomin na cesarja.) Tik šolskega poslopja postavili smo čez 3 $\frac{1}{2}$ sežnja visok, in 4 sežnje širok slavolok z napisom „Bog ohrani, Bog obvari, nam Cesarja, Avstrijo“! s cesarskim grbom. Slavolok bil je s cesarskimi, avstrijskimi in štajerskimi zastavami in cveticami okinčan. Šolsko poslopje ravno tako; cesta bila je osnažena in z maji nastavljena. Že pred pol dnevom je prišlo od bližnjih in daljnih krajev mnogo ljudstva. Uvrstili so se tudi dosluženi vojaki, rezervisti itd. Iz okraja Ormožkega prijaha na konjih kakih čez 115 kmetov v domači obleki, vsak imajoč cesarsko zastavo. Nekoliko minut od vasi je železnica in vadišče vojakov. Ob 1 $\frac{1}{4}$ uri zapazimo vlak. Cesar izstopijo, nekoliko časa vojake ogledujejo potem se pa bližajo v kočiji k nam. Polovica banderašev se poda naprej in druga polovica pa za cesarjem. Presvitli vladar zapustijo kočijo in najpoprej č. g. župnika prijazno nagovorijo: ste Vi župnik v Hajdini? Odgovorijo: „Vaše Veličanstvo: da“, in še na nekatera vprašanja odgovorijo, ter se za obiskovanje tega kraja zahvalijo; potem se cesar

obrnejo k obč. zastopu, ter vprašajo: Kako in če se vam prav dobro godi? „Vaše Veličanstvo“! „ne prav dobro, ampak srednje“. Tudi g. nadučitelja in šolskega ogleda počastijo s vprašanji. Med tem pa zvonovi zvonijo, in ko stopijo zopet na voz, ki ga je vozil Fürst iz Ptujaja, zakličemo: „Njih Veličanstvo, našega cesarja naj Bog živi“! trikrat živio, živio, živio.

Izpod Holma. Kakor več občin tako je tudi občina L. izgubila letos svojega župana, katerega triletno županovanje se nam je zdelo tako dolgotrajno, kakor da bi županoval devet let. Akoprem smo skoro vsi občani močno želeli, da bi se iznebili takega županstva, vendar je vedno še upal, da mu ostane še dalje časa ta čast, misleč in okoli govoreč, da je on edini v občini sposoben za župana, ker je „študirani“ človek. Kako se je šolal, lahko odkritosrčno povemo: Prišedši v Varaždin v prvi gimnazijalni razred dobil je ondi vročo dvojko iz računstva. Potem ga je oča odpeljal na Ptuj v štrti „klas“; šel je tedaj nazaj kakor rak. Ker je štrti klas dobro izdelal, prišel je na gimnazijo v Maribor, kder pa tudi običi. Ko smo bili na volišči, gledal je željno na desno in levo med svoje izvoljence, da bi ga zopet volili, ali vrli posestniki iz F. so z nami potegnili in takim načinom je naš nemškutarski župan sijajno propal. Ta izid volitve nas je tako razveselil, da bi si lahko „aleluju“ zapeli, a jega pa je hudo jezil, in to zbog tega, ker sta dva posestnika iz bližnjih občin g. J. na Holmu in g. H. na Hardeku še dalje župana ostala, a on po vsej priliki ne bo se več nikoli vsedel na županski stol.

Iz Šaleške doline. Kako se je vršila obletnica ustanovljenja naše čitalnice, naj popiše spretnejše peró, jaz hočem samo omeniti to, cesar ni treba bilo. Pred vsem sitnega dežja ni treba bilo, kateri je koj v začetku veselice začel precej debelo naletavati. Treba tudi ni, da šoštanjski g. svečar vsakokrat, kedar ima čitalnica kako veselico, se po svojih poslih vozi; ali morebiti to ni posel, ako se v Celovci nemškega „süngerfesta“ udeleži? Kaj pa šoštanjski g. poštar in drugi? Toda kam pridemo, če koza brez brade zvonec nosi? Sicer pa utegnem v kratkem še prav zanimive reči poročati.

Iz Mozirja. (Za zastavo „Savinjskega Sokola“) so dalje darovali: vis. oč. gg. Ivan Kalin, župnik, Mozirje, 5 fl., Ignacij Rom, kaplan, Mozirje, 5 fl., Mih. Strašek, kaplan, 2 fl., J. Kozine, kaplan, Sv. Križ, 1 fl., Fr. Skorjanec, kaplan, Sv. Križ, 2 fl., Fr. Mikuš, dekan, 10 fl., Ivan Ramor, župnik, Št. Mihal, 3 fl. 40 kr., Josip Žičkar, kaplan, Celje 2 fl., neimenovana gospa, Mozirje, 5 fl., gg. Vasič, ministerijalni svetovalec, Lanov pri Celji, 10 fl.

dr. Pirnat, Kamnik, 5 fl., Franjo Raušer, Mozirje, 5 fl., Ivan Mravljak, Mozirje 1 fl., Josip Turnšek, Mozirje, 3 fl., Oroslav Kolenc, Mozirje 5 fl., Josip Pirš, Mozirje, 5 fl., Mozirski dijaki (potom kazni za nemške besede) 1 fl. 61 kr., J. Ogrizek, Sv. Križ, 1 fl. 10 kr., Josip Dolinar, Loke, 2 fl., Josip Kren, Gornji grad, 5 fl. — Znesek 79 fl. 11 kr. — Prištevši prvemu izkazu z 161 fl. 40 kr., zneso z denašnjim izkazom skupaj 240 fl. 51 kr. — Vsem vis. čč. gg. darovateljem izreka za njih blagodušno podporo najpristrnejšo zahvalo

odbor „Savinjskega Sokola“.

Iz Konjic. (Šulverein in renegati.)

Po Ptujski cesar Jožefovi svečanosti (?) bil je tukaj nekoliko časa mir. Toda sedaj se zopet gibljejo. Žalostno je, da naši tržani več ali manj te ljudi, ki so se malo učili in malo po svetu izkusili, vendar le radi poslušajo, kar naše društveno življenje in naše razmere le še žalostneje dela. Ti ljudje mislijo, da so trdi nemški stebri, ki bodo nemstvo, katero ni v nevarnosti, rešili, pred katerimi se morajo Slovenci na svoji domači zemlji pripogibati in Bog ve še kaj. — Podali so se tudi dne 26. avgusta t. l. k šulferajnovemu zborovanju v Smarije. Židovski časopisi so naenkrat v telegramih poročali, da so bile Konjice zastopane. Obžalujemo, če niso od drugih krajev odličnejše deputacije prišle. — Vprašali bi te ljudi, kakega stanu da so, in v katerem imenu so se v Šmarije podali? — Koga je zastopal nekdanji pisac, katerega še celo njegovi pristaši zaradi njegovega obnašanja pri požarni brambi niso trpeti mogli? — Koga je zastopal človek, ki je bil komij, prepisalec, in ki sedaj deske prelaga in šteje? — Koga je zastopal davkarski praktikant Pollainšek itd.? — Taki ljudje gotovo niso niti tržanov, niti c. kr. uradnikov zastopali. In glejte, ne samo to. Sedaj se že močno pripravljajo k odborovim volitvam tukajšnjega „šulferajna“, katere bi mislile dne 23. t. m. biti. Pri tej priliki hočejo neko svečanost (?) prirediti. Toda mi jim bomo nekoliko na prste stopili, smo jim dolžni še od Silvestrovega večera, ter vemo nekaj reči, katere bi bile jako neugodne, ako bi se objavile. Zarad svečanosti imajo sedaj v gostilnicah večkrat pevske vaje. Pri teh vajah popevajo najhujše nemške pesni do pozne noči, kakor „das deutsche Lied“, „Wacht am Rhein“ itd. — In kaj mislite, kdo še te pesni navdušeno popevati pomaga? — C. kr. avskultant Alfonz Kapun, ki je bil nekdanj kot dijak v Gradei vnet Slovenec. Marsikdo bi vprašal, zakaj je bil takrat Slovenec? Najbrž, ker so mu takrat Slovenci inštrukcije davali in tako k zaslužku pripomogli. — In tako ravna tudi njegov oča, tukajšnji nadučitelj. Ta plačuje „šulferajna“ na leto eden goldinar, da dobiva potem po trideset zuanih srebernikov. Tako

društvo in tako popevanje pa gotovo ni A. Kapunovemu stanu primerno. —

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Cesar so imeli zopet odličnih gostov: španskega in srbskega kralja. Pri velikem obedu so pa tudi ruskemu carju nazdravili, ker je ravno bil njegov rojstni dan. Ta zdravica je močno osupnila naše nemške liberalce, magjarone in Jude, ki vedno ščujejo Avstrijo v nepotrební boj z Rusijo. Sedaj so zvedeli, da med našim in ruskim carjem ni nobenega sovraštva, kakoršnjega si ovi liberalni lažnjiveci želijo. Srbskemu kralju Milanu so še podelili lastništvo 97 regimenta. — Vojni minister je dovolil, da smejo delavci in ubožneži rekruti tam biti pozvani k novačenju, kder stanujejo, da jim toraj ni treba potovati domov. — V Brnu in Dunaji so Nemci prisiljeni bili pripustiti ustanovljenje českih šol, kar so do sedaj zabranjevali. — Kranjski deželni zbor zopet zboruje, volitev Schreyova in Dežmanova bode bržčas ovržena. Bila sta voljena od grajščakov, čeravno grajščin nimata, tako kakor celjski dohtar Glantschniggggggggg v okrajni zastop, akoprem nima velikega posestva. Toti nemškutarji so res smešni, ker se mešajo med ljudi, katerim še niti ne pripadajo. — V gornjej Avstriji bil je dekan Grienberger iz konservativne manjine imenovan za namestnika deželnemu glavarju. Liberalcem se je to močno pod nos pokadilo. — Kneza in poslanca Alfred in Alojz Lichtenstein sta v grad Riegerburg pozvala okolo 7000 nemških kmetov in konservativcev, in sta poročala o delovanju v državnemu zboru. Kmetje so tema žlahtnima boriteljema za boljšo bodočnost kmetskega stanu navdušeno pritrjevali. Liberalni nemški „bauernverein“ je zelo pobit v tistih krajih. — Magjarom je baje uže žal, da so na Hrvatskem s svojimi grbi toliko nesreče pouzročili, prav za prav jih je pa strah zavoljo nasledkov; kajti Hrvati ne bodo več lahko trpeli magjarskih davkarjev, eksekutorjev in Judov. Krvi se je dosta prelilo. Posebno v banskej granici so vojaki prisiljeni bili med ljudi streljati, ker so srenjske načelnike, župnike, učitelje, bodi resnične ali navidezne magjarone, tepli in pobijali; ustreljenih kmetov štejejo samo v Jabukovci blizo 40. V Zagorji so ljudje mirni, vojaštvo zopet odhaja.

Vnanje države.

Zavoljo Francozov so si Nemci vendar v večnih strahih in prisiljeni veliko denarja trošiti za vojaštvo. To je Nemcem preveč. Začeli so toraj iskati zaveznikov in Bismark želi zbrati shod mogoče veliko zastopnikov evropskih vlad, ki bi sklenil, naj se v Evropi število vojakov, in tedaj tudi stroški in dače znižajo. Papež so baje privolili neka-